

PERSISTÈNCIES

Exposició del 22 de novembre 2012 al 10 de gener 2013

Enric Ansesa

PERSISTÈNCIES

Enric Ansesa

L'exposició "PERSISTÈNCIES", d'Enric Ansesa, es circumscriu en l'interès que IMAGINART té com a galeria a presentar no només artistes emergents, sinó també a aquells que, amb rigor i fidelitat, han anat treballant al llarg dels anys un llenguatge plàstic heretat de grans mestres i dels moviments artístics més importants del nostre temps.

Enric Ansesa beu en les fonts de Lucio Fontana, del minimalisme, de l'espacialisme. El seu llenguatge plàstic, el seu rigor intel·lectual, l'exploració constant que es troba en el seu treball dona com a resultat una obra subtil i depurada, suggerent i poètica, contundent, rigorosa i a la vegada complexa. L'exposició, que comprèn un conjunt d'obres realitzades en els últims anys, té la virtut de situar l'espectador davant el silenci i el misteri que produeix l'estranya travessia cap a la realitat.

BENITO PADILLA CHICANO
Imaginart Gallery

UNA ESTÈTICA MINIMAL, PERSONALITZADA I AMB SIGNIFICAT

Qualsevol manipulació que pretengui elaborar un objecte de caràcter i intenció artístics consisteix en una acció que conceptualitzi l'impuls real inicial. Com a l'àmbit de les idees, aquestes no es formulen si no hi ha un impuls que provingui del que ens entorna i davant del qual, cada subjecte actiu té la seva actitud i reacció personalitzada. Tot seguit intervindran uns condicionants de múltiple presència: les possibilitats de cadascú per realitzar-se i les adquisicions i coneixements que al marge del constringent codi cultural imperant, cadascú també, per curiositat, interès o atzar, es pugui proporcionar.

Aquí està plantejat l'àmbit d'acció d'Enric Ansesa (Girona, 1945). La seva ciutat natal arrossega un dens pòsit del que avui s'anomena història ignorada o callada; el seu temperament atent a allò tàctil i visual l'empeny a la necessitat de recollir plàsticament el que socialment no es pot ni pensar. Sap de l'expressivitat de la modernitat perquè la inquietud mateixa li arrossega. Però no s'hi sent còmode en l'expressionisme informal; la possibilitat representativa oferta pel minimalisme plàstic li resulta, pel seu referent sempre present i en via suggerent, més compromès amb la seva intenció creadora. La deriva emocional conceptualitzada pel plantejament estètic farà d'allò sentit quelcom objectivat.

El comentari per un apropament discursiu cap a la realitat plàstica establerta i consolidada que és l'obra d'Ansesa –si bé cada observador pot establir el seu en relació amb l'impacte del que té vist i plantejat davant seu-, es pot organitzar així: "els seus negres varen néixer del seu amor i del seu dolor davant del proïsme i del gaudiment propi per realitzar-se a si mateix... pintant". "Pintar per a saber de sí mateix i pintar per a posar en evidència els silencis...; pintar per a gaudir del viure i enfrontar-se a les seves dificultats".

I una altra il·lativa: el temps ha transcorregut, el que dolia o el que s'estimava dol i s'estima d'una altra manera, o fins i tot produeix ja irritació el seu manteniment repetit. Però la inquietud estètica, aquesta es manté; punxa, agusa, empeny i obliga a l'afectat a trobar-se amb altres solucions –encara que no es canviï ni de credo ni d'essències identitàries-, com donar primacia al relleu, a allò tàctil, sobre allò òptic, a allò penetrable davant del simplement observable. I, especialment, a modificar els suports i codis de transmissió i de comunicació perquè si continués amb el relat anterior provocaria el manifest distanciament respecte del que inicialment s'havia plantejat com a sentit de l'acció creadora.

L'obra d'Ansesa ha mantingut la seva empenta creativa emocional inicial i les seves dialèctiques internes formals han permès recollir, sota presències potser menys conceptuals, però tal vegada més agressives, els vaivens de la realitat generadora de la creativitat plàstica, que de l'arcaica còpia o imatge de record ha passat a ser la manifestació òptica i fins i tot tàctil de l'emocionalitat que es desprèn de cada acte social o actitud individual.

En uns temps en els que tot s'encaixa i es valora segons la seva presència virtual –sensualment no feridora-, Ansesa ha convertit les controvertides brutalitats de la realitat en poètiques plàstiques, la presència de les quals en el pla o en l'espai emociona i, al mateix temps, manté el distanciament –la virtualitat imposada ara a la imatge- exigit respecte d'allò rude vital i social. Mirar és commoure's

ARNAU PUIG
Filòsof i crític d'art.

MARTINI

imaginart *

C/ Valencia, 261 - bajo, 08007 Barcelona T : +34 93 241 22 40 info@imaginart-gallery.com www.imaginart-gallery.com

www.ansesa.com